

Finansministeriets Budget, hvor der har været Samraad om, at disse Penge, som Landhusholdningsselskabet har, tilligemed de Penge, som en Række andre Selskaber har, at raade over fra Statens Side, undergives en passende Kontrol, som henlægges under Finansministeriet. Det kgl. danske Landhusholdningsselskab er jo meget gammelt, stiftet allerede 1769. Det har kun et ringe Medlemstal, vist ikke mere end 750 virkelige Medlemmer. Kontingentet er højt, 20 Kr. om Aaret, saa man kan godt forstaa, at almindelige Landmænd vanskeligt kunne være Medlemmer. Ved Siden af dette Selskab staar der to andre store Organisationer for Landbruget, nemlig 115 Landboforeninger med tilsammen 88,274 Medlemmer, som igen ere organiserede i 4 større Fællesforeninger, og Husmandsforeningerne. Disse sidste have nu et Medlemstal af 38,613 og ere igen organiserede i 6 større samvirkende Organisationer. Jeg har ment, at Tilskuddet til det kgl. Landhusholdningsselskab kunde og burde nedsættes noget. Jeg vilde anse det for heldigt, om der kunde komme et Samarbejde i Stand mellem Landbrugets Udøvere. Der er fra Landboforeningernes Side sket Henvendelse til det kgl. Landhusholdningsselskab, men dette har givet et Afslag, har helst villet holde sig for sig selv og ikke villet gaa ind paa noget Fællesskab med de andre Foreninger. Jeg tror, det vilde være økonomisk for Staten, om et saadant Samarbejde mellem disse tre Organisationer kunde finde Sted. De Formaal, som de i Virkeligheden alle tre have, ere dog fælles, og det var muligt, at man kunde indføre nogen Besparelse, naar disse fælles Formaal bleve røgtede af dem alle tre i Fællesskab. Vi have i tidligere Aar foreslaaet at nedsætte det direkte Tilskud til Landhusholdningsselskabet. Det have vi ikke gjort i Aar. Men naar man ser, hvad der gives til Støtte af disse tre Organisationers Foreninger i al Almindelighed, saa stiller Forholdet sig saaledes: Landhusholdningsselskabet har 8,200 Kr., Landboforeningerne 12,500 Kr. og Husmandsforeningerne 5,000 Kr. Det vil med andre Ord sige, at Landhusholdningsselskabet i Forhold til sit Medlemstal har langt større Tilskud end nogen af de andre Foreninger, og at Husmandsforeningerne i Forhold til deres Medlemstal have det mindste Tilskud. Jeg synes derfor, der kunde være Grund til at tage en Del af det Tilskud, der gives til Landhusholdningsselskabet, og overføre det til Husmandsforeningerne. Saa vilde det ikke blive nogen Udgift for Statskassen, og der vilde

tilvejebringes en mere ligelig og retfærdig Fordeling, end der i Øjeblikket er.

Paa Landbrugsministeriets Budget har Udvalget foreslaaet at stryge Foredragsbevillingen paa 8,000 Kr. Denne Bevilling deles nu mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. F. Eks. have de jyske Husmandsforeninger faaet 1,600 Kr. af dem, og da der er 400 Husmandsforeninger i Jylland, vil det sige, at gennemsnitlig have de faaet 4 Kr. hver i dette Øjemed. Naar vi Socialdemokrater ere gaaede med til at bringe det Offer at stryge disse 8,000 Kr., er det sket med den allerstørste Betænkelighed og kun under Hensyn til vor øjeblikkelige meget daarlige finansielle Stilling. Men jeg vil paa den anden Side udtale, at hvis der fra Befolkningens Side rejses stærke Krav om at faa disse Bevillinger indførte paa ny, er jeg villig til atter at tage denne Sag op til Overvejelse. Det er ikke alene Foredragsbevillingerne vedrørende Landbruget, der foreslaas strøgne, men ogsaa Foredragsbevillingerne vedrørende Industrien, Arbejdsgivernes og Arbejdernes Foreninger, Foredragsbevillinger, som henhøre under Folkeuniversitetet, og Foredragsbevillinger, som henhøre under Handelsstanden. Det vil med andre Ord sige, at man har slettet disse forskellige Poster af Finansloven. Det vil ganske sikkert vække megen Uvillie i mange Kredse af Befolkningen, og jeg vil her udtale, at hvis der inden Finanslovens tredie Behandling fra Befolkningens Side skulde blive fremsat begrundede Krav om, at denne Sag optages til ny Forhandling, ere vi fra vor Side villige dertil.

Atter i Aar have vi fra Socialdemokratiets Side rejst Spørgsmaalet om Bekæmpelse af Ukrudtet. Det have vi gjort to Gange tidligere. Ved Finanslovens anden Behandling i 1909 og 1910 har jeg udførligt omtalt denne Sag. Jeg skal ikke her fremdrage de Udtalelser, jeg har fremsat tidligere, men jeg skal dog kort referere, hvad de gik ud paa. Ved Finanslovens 2den Behandling i 1909 nævnedes jeg den Række Ukrudtsplanter, der vokse omkring i vort Land, Rodukrudt, Frøukrudt o. s. v. Jeg nævnedes endvidere de ikke faa Giftplanter, der pryde vore Enge og give dem deres brogede Farvepragt om Foraaret. Jeg krævede den Gang, at man skulde give vore Børn Undervisning i Botanik. Jeg sagde, at det ikke vilde være nogen vanskelig Sag at indføre dette Fag i Almueskolen, det kunde godt gøres paa en saadan Maade, at det ikke kom til at gaa for meget ud over de andre Fag. Jeg